

Oszályozás	
Tárgy	308
Hely	[Redacted]
Idő	"1959"
Személy	
Helyszám	
Budapestre vonatkozó újságcikkek	
Szerző:	Pesold Ferenc
Cím:	
Forrás:	Rozmár, az esztergályos
(Hely)	Eötvös Klub
(Idő)	1959. dec. 18.
(Köt. v. füz.)	
(Oldal)	

Kövér volt a harcra és hamar elfáradt. Lusta mozgással úszott lefelé, egyre lejjebb és elterült a tatai tó bányapuha alján. Aludt-e, s ha igen, miről álmodott? Örök titok marad. Csak azt érezte, hogy valami kemény dolog megbökte a hátát: odébb ment néhány métert, folytatni a pihenést. Újból megbökték. Erre már muszáj körülnézni. Valami emberforma libegett, felette, de mégsem az, mert ennek nincs arca. Illetve valami kerek, lapos dolog van az arca helyén. Talán megijedt a harcra, s a halvér meghűlt az ereiben, talán csak bosszús volt, hogy zavarják. Nem lehet tudni. Mindenesetre eltűnt a vízinövények védelme mögé.

Az emberforma is eltűnt, egyre feljebb, a víz színe felé, s amikor partot ért, gyors mozdulattal levette a kerek laposát magáról. Mégis van arca, meghozza mosolygós, hullámos barna haja, dús, kétoldalt lelógó bajusza. Most már a harcra is látná, ha nézné, hogy valóságos ember a víz alatti világ zavarója. Neve is van: Kristyán Gábor. Életkora is van: huszonhat éves. Fő foglalkozása is van — mert a halak kergetése csak szórakozás —: esztergályos.

Az EMAG-gyárban Rozmárnak hívják, merthogy vízember és olyan lógos a bajusza. Ő meg csak mosolyog ezen. Nyugodt, megfontolt beszédű ember. És jó szakember. Szerszámszekrényének ajtaja belülről dicsérő oklevelekkel van kitapétázva. Reggeltől fél né-

gyig a hengerszékek és a búzamosók alkatrészeit esztergálja. Azután mosakodik, öltözik, buszra fel: irány a kerületi könnyűbúvárok klubja. Vagy edzésre az Agrártudományi Egyetem uszodájába.

Tíz éve járja a hazai vizeket. Először mint kenu- és kajakversenyző, azután mint békaember. Erre három évig kellett várni. Nem volt felszerelés, szakvezető. Most már van: a klub biztosítja, meg a Belsőannisz-gyár, ahol megengedik nekik a különleges készülékek gyártását. Most a víz alatti felvételekhez szükséges vízhatlan fényképezőgépeket készítenek. Meg az Erzsébet-hídnál dolgoznak. Kiemelik a hidroncsokat és eladják a Kohóalapanyag Értékesítő Vállalatnak. Így bányásztak ki a víz alól vagy hatvanezer forintot. Ebből is a felszerelést bővítik, s azután jövőre az irány az albán tengerpart. Mert az az igazi: a tenger. Ott lehet csak izgalmas dolgokat látni, átélni. Ha sikerül, még filmet is csinálnak. A híradó-filmgyáriak szívesen velük tartanak.

Közben még lemerülnek a visegrádi Dunakanyarban is, mert állítólag ott kell lennie egy elsüllyedt kastélynak, meg Hárosra is elmennek, ahol egy római kori híd maradványai vannak, meg egy hajó Mária Terézia korából.

Ilyen terve van Kristyán Gábor huszonhat éves, nőtlen esztergályosnak, akit a szaktársak Rozmárnak hívnak. De csak nevet ezen.

Pesold Ferenc